

**Nagybánhegyes község Önkormányzat Képviselő-testületének
13/2007.(XI.30.)ÖR. számú rendelete
a helyi iparűzési adóról**

Nagybánhegyes község Önkormányzat Képviselő-testülete a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 16. § (1) bekezdésében biztosított jogkörében eljárva, valamint a helyi adókról szóló, többször módosított 1990. évi C. törvény 1. § (1) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján a következő rendeletet alkotja a helyi iparűzési adóról:

A rendelet hatálya

1. §

A rendelet az Önkormányzat illetékességi területére terjed ki.
(Az Önkormányzat illetékességi területe az Önkormányzat közigazgatási határa által behatárolt bel- és külterületet magában foglaló térség, amelyre az önkormányzati hatáskör kiterjed.)

Adókötelezettség

2. §

Adóköteles az Önkormányzat illetékességi területén

- állandó vagy
- ideiglenes

jelleggel végzett vállalkozási tevékenység (a továbbiakban: iparűzési tevékenység).

Az adó alanya

3. §

(1) Az adó alanya a vállalkozó.

(2) Vállalkozó: a gazdasági tevékenységet saját nevében és kockázatára, haszonszerzés céljából, üzletszerűen végző:

- a) a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott egyéni vállalkozó,
- b) a személyi jövedelemadóról szóló törvényben meghatározott mezőgazdasági őstermelő, feltéve, hogy őstermelő tevékenységéből származó bevétele az adóévben a 600.000 forintot meghaladja,
- c) jogi személy, ideértve azt is, ha az felszámolás vagy végelszámolás alatt áll,
- d) egyéb szervezet, ideértve azt is, ha az felszámolás vagy végelszámolás alatt áll.

Az adóköteles iparűzési tevékenység

4. §

Adóköteles iparűzési tevékenység a vállalkozó e minőségében végzett nyereség-, illetőleg jövedelemszerzésre irányuló tevékenysége.

Állandó jelleggel végzett iparüzési tevékenység

5. §

(1) A vállalkozó állandó jellegű iparüzési tevékenységet végez az Önkormányzat illetékességi területén, ha ott székhellyel, telephellyel rendelkezik, függetlenül attól, hogy a tevékenységét részben vagy egészben székhelyén (telephelyén) kívül folytatja.

(2) E rendelet alkalmazásában székhely: belföldi szervezet esetében az alapszabályában (alapító okiratában), a cégbejegyzésben (bírósági nyilvántartásban), egyéni vállalkozó esetében a vállalkozói igazolványban ekként feltüntetett hely, ilyen hely hiányában vagy ha több ilyen hely van, akkor a központi ügyvezetés helye, a magánszemélyek esetében az állandó lakóhely. Külföldi székhelyű vállalkozás magyarországi fióktelephelye vonatkozásában a székhely alatt a cégbejegyzésben a fióktelep helyeként megjelölt helyet kell érteni.

(3) E rendelet alkalmazásában telephely:

- a) az adóalany olyan állandó üzleti létesítménye - függetlenül a használat jogcímétől -, ahol részben vagy egészben iparüzési tevékenységet folytat, azzal, hogy a telephely kifejezés magában foglalja különösen a gyárat, az üzemet, a műhelyt, a raktárt, a bányát, a kőolaj- vagy földgázkutat, az irodát, a fiókot, a képviselőt, a termőföldet, a hasznosított (bérbe vagy lízingbe adott) ingatlant,
- b) hang, kép, adat vagy egyéb információ (ideértve a rádió- és televízió programokat is) vezetéken, kábelon, rádióon, optikai úton vagy elektromágneses rendszer útján történő továbbítását szolgáló berendezés, amennyiben annak üzemeltetése rendszeres személyes jelenlétet kíván.

Ideiglenes jelleggel végzett iparüzési tevékenység

6. §

Ideiglenes jellegű az iparüzési tevékenység, ha az Önkormányzat illetékességi területén az ott székhellyel, telephellyel nem rendelkező vállalkozó:

- a) piaci és vásároló kiskereskedelmet folytat,
- b) építőipari tevékenységet folytat, illetőleg természeti erőforrást tár fel vagy kutat, feltéve, hogy a folyamatosan vagy megszakításokkal végzett tevékenység időtartama adóéven belül a 30 napot meghaladja, de nem éri el a 181 napot. Ha a tevékenység folytatásának időtartama a 180 napot meghaladja, akkor a tevékenység végzésének helye telephelynek minősül.
- c) bármely – az a) és b) pontba nem sorolható – tevékenysége, ha annak folytatásából közvetlenül bevételre tesz szert, feltéve, ha egyetlen Önkormányzat illetékességi területén sem rendelkezik székhellyel, telephellyel.

Az adókötelezettség keletkezése és megszűnése

7. §

Az adókötelezettség az iparüzési tevékenység megkezdésének napjával keletkezik és a tevékenység megszűnésének napjával szűnik meg.

8. §

Az Önkormányzat illetékességi területén ideiglenes (alkalmi) jelleggel végzett iparüzési tevékenység esetén a tevékenység végzésének időtartama az irányadó az adókötelezettség időbeni terjedelmére.

Az adó alapja az állandó jellegű iparüzési tevékenység esetén

Az adóalap meghatározásának általános szabálya

9. §

Az állandó jelleggel végzett iparüzési tevékenység esetén az adó alapja:

- az értékesített termék, illetőleg végzett szolgáltatás nettó árbevétele,
- csökkentve:
 - az eladott áruk beszerzési értékével és
 - a közvetített szolgáltatások értékével, valamint
 - az anyagköltséggel.

Az adó alapjának egyszerűsített meghatározása

10. §

(1) A 10. §-tól eltérően az adó alapját a (2), illetőleg a (3) bekezdésben foglaltak szerint – figyelemmel a (4) és (5) bekezdésre – is megállapíthatja a következő adóalany:

- a) személyi jövedelemadóról szóló törvény szerint, az adóévben átalányadózó magánszemély (egyéni vállalkozó, mezőgazdasági kistermelő) vállalkozó,
- b) a 4. § a)-d) pontja szerinti más vállalkozó, feltéve, hogy a nettó árbevétele az adóévet megelőző adóévben – 12 hónapnál rövidebb adóévet megelőző adóév esetén napi arányosítással számítva időarányosan – nem haladta meg a 4 millió forintot, illetve a tevékenységét adóévben kezdő vállalkozó esetén az adóévben – időarányosan – a 4 millió forintot várhatóan nem haladja meg.

(2) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti vállalkozó esetében az adó alapja

- a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadó alapjának 20 %-kal növelt összege, azzal, hogy az adó alapja nem lehet több, mint a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti – e tevékenységből származó – bevételének 80 %-a.

(3) Az (1) bekezdés b) pontja szerinti vállalkozó esetében az adó alapja

- a nettó árbevételének 80 %-a.

(4) Ha az adóévben a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózássra való jogosultság nem munkaviszony létesítése miatt szűnik meg, vagy az (1) bekezdés b) pontjában említett vállalkozó az adóévben – időarányosan – 4 millió forintot meghaladó nettó árbevételt ért el, akkor az adó alapját – az adóév egészére – a 10. § szerint kell megállapítani.

Ha az (1) bekezdés a) pontjában említett magánszemély vállalkozó a személyi jövedelemadóról szóló törvény szerinti átalányadózássra való jogosultságát munkaviszony létesítése miatt úgy veszti el, hogy az adóévben elért árbevétele a 4 millió forintot nem haladja meg, az iparüzési adójának alapját ebben az adóévben a (3) bekezdés alkalmazásával is megállapíthatja.

(5) Az adó alapjának (2) vagy (3) bekezdés szerinti megállapítása adóévre választható, az erről szóló bejelentést legkésőbb az adóévről szóló bevallás benyújtására előírt határidőig kell megtenni az adóhatóságnál.

11. §

(1) Az egyszerűsített vállalkozói adó hatálya alá tartozó vállalkozó az adó alapját – a 10. § vagy a 11. § - ban foglalt előírásoktól eltérően – az egyszerűsített vállalkozói adó alapjának 50 % -ában is megállapíthatja.

(2) Az adó alapjának az (1) bekezdés szerinti megállapítása adóévre választható, az erről szóló bejelentést a 11. § (5) bekezdése szerint kell megtenni.

(3) Ha a vállalkozó az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény hatálya alól kikerül, akkor az adó alapját az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény szerinti adóévre az (1) bekezdés szerint, a naptári év hátralévő részére a 10. §, vagy a 11. § előírásai szerint kell megállapítani, utóbbi esetén felvéve, hogy a 11. §-ban foglalt feltételek egyébként fennállnak.

(4) Ha a vállalkozó az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény hatálya alól kikerül, akkor

a) köteles azt 15 napon belül bejelenteni az önkormányzati adóhatóságnak, s ezzel egyidejűleg a naptári év hátralévő részére bejelentést tenni a várható adó összegéről. A bejelentett várható adó összege alapján az adóhatóság megállapítja az adóelőleg összegét.

b) az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvény szerinti adóévéről szóló bevallást az egyszerűsített vállalkozói adóról szóló törvényben meghatározott időpontig köteles benyújtani, s ezzel egyidejűleg az adóévre már megfizetett előleg és a tényleges fizetendő adó összegének különbözetét megfizeti, illetve visszaigényelheti.

Az adó alapjának megosztása

12. §

Ha a vállalkozó több önkormányzat illetékességi területén végez állandó jellegű iparüzési tevékenységet, akkor az adó alapját – a tevékenység sajátosságaira leginkább jellemzően – a vállalkozónak kell a helyi adókról szóló törvény mellékletében meghatározottak szerint megosztania.

Az adó alapja az ideiglenes jelleggel végzett iparüzési tevékenység esetében

13. §

Az ideiglenes jelleggel végzett iparüzési tevékenység esetében az adót a tevékenység végzésének naptári napjai alapján kell megállapítani. Minden megkezdett nap egy napnak számít.

Az adó mértéke

14. §

Állandó jelleggel végzett iparüzési tevékenység esetén az adó évi mértéke az adóalap 2 %-a. (Felső határ: 2 %.)

15. §

Az ideiglenes jelleggel végzett iparüzési tevékenység esetében az adó mértéke

- a) a 7. § a) pontja szerinti tevékenységvégzés után naptári naponként 100,- forint.
- b) a 7. § b) és c) pontja szerinti tevékenységvégzés után naptári naponként 5000,- forint.

16. §

A székhely, illetőleg a telephely szerinti önkormányzathoz az adóévre fizetendő adóból – legfeljebb azonban annak összegéig terjedően, a 18. §-ban meghatározott módon – levonható az ideiglenes jellegű tevékenység után az adóévben megfizetett adó.

17. §

Az ideiglenes tevékenység után megfizetett adó a székhely, illetve telephely(ek) szerinti önkormányzatokhoz fizetendő adóból a vállalkozás szintjén képződő teljes törvényi adóalap és az egyes (székhely, illetve telephely(ek) szerinti) önkormányzatokhoz kimutatott törvényi adóalapok arányában vonható le.

Az adóelőleg megállapítása és az adó megfizetése

Az adóbevallás

18. §

Az iparüzési adóról az adóévet követő év május 31-éig kell bevallást tenni. A naptári évtől eltérő üzleti évet választó adózó adóbevallását az adóév utolsó napját követő 150 napig nyújtja be.

19. §

(1) A vállalkozó – a (4) bekezdésben foglaltak kivételével – adóelőleget köteles fizetni, melyet önadózás útján teljesít.

(2) Az adóelőleg összege

- a) ha az adóévet megelőző adóév időtartama 12 hónapnál nem rövidebb, az adóévet megelőző adóév adójának megfelelő összeg,
- b) ha az adóévet megelőző adóév 12 hónapnál rövidebb, akkor a megelőző adóév adójának az adóévet megelőző adóév naptári napjai alapján adóévre számított összege,
- c) az adóköteles tevékenységét az Önkormányzat illetékességi területén az adóév közben kezdő vállalkozónál, vagy ha az Önkormányzat az adót első alkalommal vagy év közben vezeti be, az adóévre bejelentett várható adó összege.

(3) Ha a jogszabályi változás miatt az adó alapja vagy mértéke az adóévre módosul, az előleg összegét ennek figyelembevételével kell megállapítani.

(4) Nem köteles adóelőleget fizetni az előtársaság, továbbá az adóköteles tevékenységet jogelőd nélkül kezdő vállalkozó, az adókötelezettség keletkezésének adóévében. Nem alkalmazható ez a rendelkezés a már működő, de az Önkormányzat illetékességi területén első ízben adóköteles tevékenységet kezdő vállalkozó esetében.

(5) Az adóhatóság a fizetendő adóelőleg mértékét – az éves adóbevallás, illetve a várható adó bejelentése alapján – fizetési meghagyásban közli.

Ebben az esetben az adóhatóság az éves adóbevallás, illetőleg a várható adó bejelentését követő 30 napon belül fizetési meghagyásban közli az előleg összegét és a fizetés határidejét.

(6) Az adóévben az adóévre vonatkozó fizetési meghagyás jogerőre emelkedéséig a (2) bekezdés a)-b) pontjában említett vállalkozó az adóelőlegét az előző fizetési meghagyás alapján fizeti.

20. §

(1) A vállalkozó az adóelőleget félévi részletekben, az adóév március 15-éig, illetve szeptember 15-éig köteles megfizetni.

(2) A társasági adóelőlegnek az adóévi várható fizetendő adó összegére történő kiegészítésére kötelezett vállalkozóknak az iparüzési adóelőleget a várható éves fizetendő adó összegére az adóév december 20. napjáig kell kiegészítenie.

(3) Az ideiglenes (alkalmi) jelleggel végzett tevékenység utáni iparüzési adót legkésőbb a tevékenység befejezése napján kell megfizetni.

(4) A vállalkozó a megfizetett adóelőleg és az adóévre megállapított tényleges adó különbözetét az adóévet követő év május 31-éig fizeti meg, illetőleg igényelheti vissza.

(5) Az adózó az adóelőleget és az éves tényleges kötelezettség különbözetét 1000 forintra kerekítve fizeti meg, illetve igényelheti.

Záró, hatályba léptető és értelmező rendelkezések

21. §

Az e rendeletben nem szabályozott kérdések esetében a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvényt kell értelemszerűen alkalmazni.

22. §

E rendelet alkalmazásában a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény 52. §-ában meghatározott értelmező rendelkezések közül a helyi iparüzési adóhoz kapcsolódó pontokat kell értelemszerűen figyelembe venni.

23. §

(1) Ez a rendelet 2008. január 1. napján lép hatályba.

(2) E rendelet hatályba lépésével egyidejűleg hatályát veszti az Önkormányzat Képviselő-testületének a helyi iparüzési adóról szóló 12/2002. (XII. 18.) ÖR. számú rendelete.

Nagybánhegyes, 2007. november 19.

Jancsó Ottó
Polgármester

Tímár Istvánné
jegyző

• A rendelet kihirdetve!
Nagybánhegyes, 2007. november 30.

Tímár Istvánné
jegyző